

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

In Die Festo Protomartyris Stephani.

Evangelium, Matth. 32. v. 34. - 39.

EXORDIUM.

Spiritualis sponsa, cœlestem sponsum suum commendatura, ita eum alloquitur: *Dilectus meus candidus & rubicundus, eminet inter decem millia,*

Cant. 5. 10.

His verbis pulchritudinem ejus delineat. Quando enim hominem formosum describimus, dicere solemus, est instar lactis & sanguinis. Sicut de Nazaræis dicitur: Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores coralliis, & sapphiro pulchriores, Thren. 4. v. 7. Respicit hoc ipso haud dubie vaticinium Jacobi, qui Messiam pari modo ita describit, quod rubicundiores sint oculi ejus vino, & dentes ejus lacte candidiores. Gen. 49. v. 12.

Potissimum vero *candidus & rubicundus est, ratione passionis & sanguinis profusionis.* Candidus color significat innocentiam ejus, non enim fecit peccatum, nec inventus est dolus in ore ejus. 1. Petr. 2. v. 22. & tamen pati & mori eum oportuit propter nos, ut indumentum ejus rubrum factum, sicut calcantium in torculari, Esa. 63. 2. Hinc Esaias: Vere languores nostros ipse tulit. c. 53. v. 4. 5. Hoc modo quoque intelligendum est, quod in prætorio Pilato non modo purpura: sed & in aula Herodis veste alba indutus fuit, Luc. 22. 11.

Sicut igitur alias sponsa & sponsum unicolore habitu se amicare amant: sic & nostrum erit hac in parte cœlesti sponso nostro conformes fieri, ut non tantum tem-

peranter, juste & pie vivamus, Tit. 2. vers. 12. sed & ejus gratia patiamur, quod nobis in hac miseriæ valle obvenire potest. Nam:

Per varios casus, per multa pericula
rerum
Tendimus in cœlum.

Christus sponsum sanguinum est, Exod. 4. vers. 26. Quicumque ejus amore frui vult, non iniquum reputet, si & ipse quandoque ad sanguinem usque repugnare teneatur, Hebr. 12. vers. 4. Ego enim dispono vobis, sicut disposuit mihi pater meus regnum, ait ipse. Luc. 22. 29. Atqui pater ejus ita disposuit ei regnum, ut per passionem & mortem eum intrare oportuerit, Luc. 24. v. 26. ideo nos non melior fortuna manebit, quin potius per multas tribulationes oportebit nos intrare in regnum cœlorum, Act. 14. v. 22.

Eo procul dubio pii Veteres collinearunt, quando prælectum Evangelium feriis II. Nativitatis in Ecclesia explicandum ordinarunt, quo pii Christiani primo quasi intuitu conspiciere possint, quale Servator noster regnum habeat, nimirum regnum crucis, in quo nemo coronabitur, nisi legitime certaverit, 2. Tim. 2. 5. *Heri Jesus recens natus erat candidus,* ubi claritas Domini pastores Bethlehemiticos circumfulsit, & exercitus cœlestes certatim cecinerunt:

Glo-

Gloria in Excelsis Deo. *Hodie rubicundus eſt ratione perſecutionis*, quam non modo ipſe multariam ſuſtinuit: ſed & ab exordio mundi, omnes qui ad eum pertinent, experti ſunt, adhuc experiuntur, & porro experientur. Regula enim univerſalis eſt: Omnes qui pie vivere volunt, in Chriſto Jeſu, perſecutionem patientur, 2. Tim. 3, 12.

Nos ſine ulteriori præloquio ad Evangelium ipſum nos conferemus, tractaturi ex eodem:

I. Ἀνθρωπολογίαν ſive *notitiam noſtri*.

II. Χριſτολογίαν, ſive *notitiam Chriſti*.

JJ.

Exegeſis.

Stephanus ſignificat coronam, ſic nomen & nomen habet. Coronatus ſiquidem erat, præclaris donis à Deo. Sicuti enim Act. 6. v. 8. ſeqq. deſcribitur, fuit plenus fide, h. e. non modo Chriſtum cognovit ratione perſonæ & officii, fiduciamque ſuam in eo unice collocavit: ſed & donis miraculoſis inſtructus, propterea à populo celebratus fuit. Hoc male habuit Antiliſites Hieroſolymitanos, ideoque ſtudioſos quosdam de Synagoga, quæ appellatur Libertinorum & Cyrenenſium, & Alexandrinorum, & eorum, qui erant à Cilicia & Aſia inſtigant, ut diſputarent cum Stephano: at non poterant reſiſtere ſapientiæ & ſpiritu, quo loquebatur.

Sic dignus fuiſſet Stephanus, ut aurea corona redimitus, & in ſummo honore habitus fuiſſet: Verum primus fuit, qui ob Evangelicam veritatem in Eccleſia N. T. interfectus eſt, ideo Hieronymus cum *primitiis Martyrum* & Auguſtinus *primicerium*, qui aliis viam ſtraverit, & facem prætulit, appellat.

Hoc ipſo ex parte impletum eſt, quod Servator noſter optimus de cruce, tribulatione & perſecutione fidelium ſuorum, præcipue vero verbi miniſtrorum prædixit, in prælecto Evangelio inquit: Ecce, ego mitto ad vos Prophetas & Sapientes, & Scribas: & ex illis occidetis & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in Synagogis veſtris, & perſequimini de civitate in civitatem.

Notitiam noſtri hic diſcemus, ſi ſpectaverimus:

1. *Chriſti amorem*, quem hoc ipſo erga nos demonſtrat, dum legatos ſuos, qui pro eo legatione funguntur, tanquam Deo exhortante per eos, 2. Cor. 5, 20. ad nos ablegat. Ecce, ego mitto, inquit, ad eundem modum ſicut apud Jeremiam dixerat: Dabo vobis paſtores juxta cor meum, & paſcent vos ſcientia & doctrina, c. 3. v. 15.

Hic velim probes te, mi Chriſtiane! an hoc unquam grata mente agnoviſſis, Deoque tuo gratias debitas egeriſſis?

Non dubium eſt, quin aliqui pii occurrant, qui quod officii ſui eſt, obſervant: Sed & multi inveniuntur, qui non putant, illos legatos Dei eſſe, & à Chriſto mitti, juxta illud: Qui vos audit, me audit: & qui vos ſpernit, me ſpernit, Luc. 10, 16. alias promptius iſdem obſequerentur, & verba eorum acciperent, non ut verbum hominum: ſed ut vere eſt verbum Dei, 1. Theſſ. 2, 13.

Quia vero hoc ipſum à plurimis non fit, facile cõſtat, quod illi miniſtros verbi, ejuſdemque præcones non pro legatis Dei æſtiment. Plurimi enim dicunt: manda, remanda, Eſa. 28, 10. nec judicantem Spiritum S. ferre volunt, Gen. 6, 3. hinc illi queri coguntur: Quis credit auditui noſtro? Eſ. 53, 1.

Quando peccata & flagitia debito zelo taxantur: quando ad ſobriam, piam & juſtam

vi-